

יושב הקדוש ברוך הוא ושותא
כאר, ואומר: אווי שהחרבתי את
ביתך וכור.

בא וראה, ברגמא שיש מושבות
ברקיע, אך יש מושבות בארץ.
ומני הם? מושבה שניה, כלבים
צועקים. זהו שפטותם (משל ל)
לעליקה שמי בנות הבב. (עשה
ו והכלבים עז נפש לא ידע
שבעה. ראשונה - חמור נוער.
זהו שפטותם (דברים כט) לא מחרש
בשור ובחרב יתדר.

ועל זה בלעם בזה החמור
ובאשתו היה מתנפא. זהו שפטותם
(שם לד) ולא קם נביא עוד בישראל
במשה, אבל אמרות העולים קם.
וכי מטיף מן הטנפת אתה מזכיר
עם הטהדור? אלא משה בטהרה,
ובלעם בטמאה. ועל זה היה
עושה מעשה אישות עם האthon.
בתוב (שם כט) כי יקרה כן צפור
לפניך וגוו. בא וראה, כן - זה
הוא הגור. בדרך - שהולך
ברדכים טובות. בכל עז - זו
התורה, כמו שאמר (משל ג) עז
חמים היא למוחזקים בה. או על
הארץ - אלו הם ישראל שנקראו
ארץ, שפלפר אותם תורה.
אפרחים - אלו הם נערים גודלים
שיתעסקו בתורה. או ביצים -
אליו הקטנים שלמדו אותם אל"ף
בי"ת.

והאם רבצת - אין אם אלא תורה,
זהו שפטותם (שם א) ואל מטlesh תורה
אמך. אם תרצה שתתקח הבנים,
דברים כט) שליח תשלח את האם,
ואחר כך את הבנים תקח לך
וסנארכת ימים.

דבר אחר כי יקרה, כמו שאמר
(ויקרא ט) ואם תלכו עמי קרי,
והלכתי אף אני עמכם בקרי.
ויספתי לישרה אתכם שבע על
חתאתיכם. מי היה שבע? זו
השכינה.

כאר, ואומר אווי שהחרבתי את ביתך וכור.
היא חזי, כדוגמא דעתך מושבות ברקיע, אך
אית מושבות בארעה. ומאן איןון.
מושבה שניה, כלבים צועקים. הרא הוא
דכתיב, (משל ל ט) לעלוקה שמי בנות הבב.
(ישעהנו יא) והכלבים עז נפש לא ידעו שבעה.
ראשונה, חמור נוער. הרא הוא דכתיב, (דברים
כט) לא מחרש בשור ובחרב יתדר.

יעל דא בלעם בזה החמור ובאשתו, היה
מתנפא. הרא הוא דכתיב, (שם לד) ולא קם
نبي עוד בישראל במשה. אבל אמרות העולים
קם. וכי מטונף מן הטנפת, אתה מזפיר עם
הטהדור. אלא משה בטהרה. ובלעם בטומאה.
ועל זה היה עושה מעשה אישות עם האthon.
בתריב (שם כט) כי יקרה כן צפור לפניך וגוו,
פא חזי, כן: דא הוא גופא. בחרך:
דא זיל באורחין טבין. בכל עז: דא תורה,
במה דאת אמר (משל ג י) עז חיים היא
למחזיקים בה. או על הארץ: אלין איןון
ישראל, דאתקרין ארץ, דמלמד להונ
אוריתא. אפרחים: אלין איןון נערים
גדולים, דיתעסקו באוריתא. או ביצים:
אלין זעירין, דיווליף לון אל"ף בי"ת.

וזהם רובצת, אין אם אלא תורה, הרא הוא
דכתיב, (שם א ח) ואל מטוש תורה אמרך.
אם תרצה שתתקח הבנים, שליח תשלח את
האם, ואחר כך את הבנים תקח לך והארכת
ימים.

דבר אחר כי יקרה, במה דאת אמר (ויקרא כט)
ואם תלכו עמי קרי, והלכתי אף אני
עםכם בקרי. ויספתי לישרה אתכם שבע על
חתאתיכם. מאן יהיה שבע, דא שכינה.